

CHYNAĆ SIĘ (6) *vb pf*

się (3), się (3).

inf chynąć się (1). \diamond *fut 3 sg* chynie się (2). \diamond *praet 3 sg m* chynął się (1). *f* chynęła się (1). \diamond *3 pl m pers* chynęli się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przyładów) – XVII w.

Skierować się, skłonić się w jakimś kierunku (6) : A ktorzy zaś ná zachód łońcá fye chynęli/ Aż zá wodę głęboką żimnéy Láby wzięli. *KochProp* 13; A gdzie się Narew na prawo chynęła/ [...] Pod ławny Olbiąg/ NOGATEM to zową *KlonFlis* G4v, D2.

W przeni (3) : iákoś się w tey grze rozno łzczeńcie chynie. *CzahTr* I3v.

chynąć się ku czemu (2): wiek mój niełzczeńliwy Chynął fye ku nocy *KochPs* 151; Tákże też y przyiaćiel ku łzczeńciu się chynie *CzahTr* H4v.

Formacje pochodne: ochynąć się, pochynąć się, uchynąć się, zachynąć się.

KW